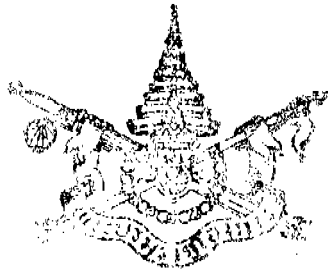

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในเขตจังหวัดปัตตานี

นราธิวาส ยะลา และสตูล

พ.ศ. ๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ธันวาคม ๒๔๘๕

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้กฎหมายอิสลามในการวินิจฉัยชี้ขาดคดีแพ่งเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวและมรดกอิสลามศาสนิกของศาลชั้นต้นในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล ซึ่งอิสลามศาสนิกเป็นทั้งโจทก์จำเลย หรือเป็นผู้เสนอคำขอในคดีที่ไม่มีข้อพิพาท

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล พ.ศ. ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในการวินิจฉัยชี้ขาดคดีแพ่งเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวและมรดกอิสลามศาสนิกของศาลชั้นต้นในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล ซึ่งอิสลามศาสนิกเป็นทั้งโจทก์จำเลย หรือเป็นผู้เสนอคำขอในคดีที่ไม่มีข้อ

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ธันวาคม ๒๔๘๕

พิพากษา ให้ใช้กฎหมายอิสลามว่าด้วยครอบครัวและมรดก บังคับแทนบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการนั้น เว้นแต่บทบัญญัติว่าด้วยอายุความมรดก ทั้งนี้ไม่ว่ามูลคดีเกิดขึ้นก่อนหรือหลังนี้ใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นตามความใน มาตรา ๓ ให้ตะโตะยุติธรรมหนึ่งนายนั่งพิจารณาพร้อมด้วย ผู้พิพากษา

ให้ตะโตะยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาด ข้อกฎหมายอิสลาม และลงลายมือชื่อในคำพิพากษาที่ พิพากษามาตามคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นด้วย

คำวินิจฉัยชี้ขาดของ ตะโตะยุติธรรมใน ข้อกฎหมาย อิสลามให้เป็นอันเด็ดขาดในคดีนั้น

มาตรา ๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาคความแพ่งว่าด้วยการคัดค้าน ผู้พิพากษามาใช้บังคับ แก่การคัดค้านตะโตะยุติธรรมโดยอนุโลม

เมื่อมีเหตุที่ตะโตะยุติธรรมปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ ให้คู่ ความตกลงกันเลือกอิสลามศาสนิกหนึ่งนายปฏิบัติหน้าที่แทน

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ธันวาคม ๒๔๘๕

ตะไต้ะยุดติธรรมณะเพะกะดี ถ้าตกลงกันไม่ได้ ให้ต่าง
เสนอข้ออิสลามศาสนิกที่สมควร ต่อผู้พิพากษา หัวหน้าศาล
ฝ่ายละเท่า ๆ กัน แต่ไม่ให้เกินฝ่ายละสามนาย เมื่อผู้
พิพากษาหัวหน้าศาลเลือกผู้ใดจากรายชื่อที่คู่ความเสนอนั้น
ให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่แทนตะไต้ะยุดติธรรมณะเพะกะดีนั้นได้

มาตรา ๖ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไม่กระทบ
ถึงคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เว้น
แต่คดีนั้นเป็นคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้น และคู่
ความหรือผู้เสนอคำขอในคดีที่ไม่มีข้อพิพาทแล้วแต่กรณี
ได้ร้องขอต่อศาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ใช้พระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้บังคับ ใน
กรณีเช่นนั้นให้ศาลสั่งให้มีการเสนอคำฟ้องหรือคำขอใหม่
และให้ดำเนิน การพิจารณาพิพากษาต่อไปตามพระราช
บัญญัตินี้

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ธันวาคม ๒๔๘๘

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์
นายกรัฐมนตรี